

KONEV

Vydávají žáci a žákyně Základní školy Praha-Kbely | ročník V | číslo 3 | prosinec 2024 | Cena 10,-

Jak nesmrdět

Ahoj Skibidaři! Tenhle článek je o tom, jak nesmrdět. Někteří z vás, bohužel, to umí a smrdí o stošest. Všichni spolužáci, co nevíte, že existuje něco, co voní, kdybych byl na vašem místě, doporučuji si následující text přečíst.

Existuje totiž jedna taková věc, které se říká DEODORANT. Tento sprej, který lze v obchodě nalézt různě barevný a odlišných tvarů nádobek, se používá v případě, když se člověk zpotí, například po tělesné výchově. Kromě dobrého pocitu z pohybu je tělo uříčené, a potní žlázy nám způsobí nejen kapičky potu na tváři, ale i v podpaždí, čímž následně, když se pot odpařuje, nevalně zapáchá. I to je důvod, proč máme na tělocvik nosit jiný úbor než ten, ve kterém sedíme v lavici.

Pokud se vám nelíbí aerosolová podoba (to je voňavka ve spreji), existuje i druhá varianta a to je tuhý deodorant, který funguje stejně, jen si ho před aplikací musíme vysunout, jako jelení lůj na rty.

Aerosolová varianta funguje tak, že si deodorant dáme do podpaždí a stiskneme rozprašovač. Buď nám tlak v nádobě způsobí výtrysk voňavky na námi požadované místo, nebo opakovaným stiskem docílíme jemného rozprášení libé vůně tam, kde je jí potřeba. Trochu to zastudí, ale to dáte...

Tuhý deodorant je prakticky stejná věc, jen s tím rozdílem, že nic nemačkáte, ale jen roztíráte náplň po kůži.

Další věc, kterou doporučujeme, je nezapomenout na pusu a dech. Doporučují se žvýkačky, ale ten, kdo nosí rovnátka, tak může mít se žvýkačkou potíže, ale v tomto případě stačí Hašlerka, nebo jiný voňavý bonbón s větrovou příchutí.

Existuje další zajímavá věc, která se nazývá BODY MIST. Je to také sprej, ale používá se na celé tělo. Jeho použití je rovněž jednoduché, odstraní se víčko a vůni aplikujete (nanášíte) na celé tělo.

Tento článek se musí zaměřit rovněž na věc, která se nazývá PARFÉM. Parfém je silný sprej, který vám dlouho vydrží, a v tomto případě doporučuji se navonět ráno než odejdete do školy, a pak třeba před odpoledním vyučováním, jak se mezi učiteli říká, o volné hodině.

Já vám děkuji za trpělivost při čtení mého poučného článku a doufám, že jste se zase něco nového dozvěděli.

Denys Popovych, 7. B

Ježíšek ke koupi

Jak jste určitě zaznamenali, 28. listopadu se ve škole odehrála velice významná událost, totiž Vánoční jarmark.

Byly zde k mání všemožné výrobky, pochutiny, a dokonce jste se mohli pokochat pohledem na vystoupení našich mladých žáků.

Část výtěžku z jarmarku byla použita na podporu vytopené školy v Branticích

Každopádně mé očekávání bylo více než splněno. Setkal jsem s mnoha kamarády, se kterými jsem si mohl pokecat a úplně nejlepší bylo, že jsem se krásně naladil na Vánoce.

Kafe, 6. D

Netopýr a Halloween

Agáta Kořínková, 7. C

Na Halloween se zvířátka – sova, liška, ježek a netopýr – vydala společně koledovat. Chodila od domečku k domečku. Když zaklepala na dveře, vždycky s nadšením zvolala: „Trick or treat!“

Obyvatelé domů je vítali s úsměvem a dávali jim sladkosti. „Tady máte, děti! Užijte si to!“ říkali. Zvířátka se smála, vyměňovala bonbonky a radovala se z každého okamžiku.

Ale netopýr měl jiný plán. Neustále předbíhal ostatní a s úšklebkem vykřikl: „Já budu první! Budu mít nejlepší bonbony a budu jich mít víc!“

Když koledování skončilo, zvířátka si večer sedla do kruhu na trávu. „Jaký byl dnešní den?“ zeptala se sova. „Úžasný!“ odpověděla liška. „Také jsem dostala skvělé bonbony!“ dodala.

Ale netopýr byl sám, kroutil se v trávě, držel si břicho a kňoural: „To je hrozné! Proč jsem snědl tolik sladkostí?“ Jeho břicho bylo tak přecpané, že už nemohl ani vzlétnout. Měl sice všechny bonbony, které chtěl, ale místo radosti měl pocit, že je úplně sám a smutný.

Ponaučení: Plný žaludek, ale prázdné srdce. Kdo myslí jen na sebe, může získat hodně, ale přijde o radost ze sdílení a přátelství.

ČASOPIS ROKU 2024

Ve čtvrtek 21. listopadu se redaktoři školního časopisu Konev ve složení jedné žákyně ze sedmé třídy, tří žákyň devátých tříd a třech středoškoláků vydalo pod vedením pana učitele Hrazdíry do Brna, aby se zde zúčastnili celostátního kola soutěže Časopis roku, kam jsme jako vítěz kraje Praha postoupili.

Do Brna skupina redaktorů dorazila okolo sedmé večerní hodiny, poté se ubytovali v malém penzionu U Heligonky a svůj příjezd oslavili večeří v jedné z místních restaurací.

Druhý den ráno je čekala cesta k brněnské Masarykově univerzitě, v níž se konalo finále soutěže. Jelikož registrace probíhala v devět hodin a vyhlášení soutěže až od půl jedné, volný čas byl využit návštěvou různých workshopů, kterých se děti mohly zúčastnit. Česká televize prezentovala, jak se natáčí pořad Zprávičky, nebo co je FakeNews. Také jsme si mohli prohlédnout konkurenční časopisy, a nechat se jimi inspirovat.

Když odbilo dvanáct třicet, všichni se vydali do haly, v níž se výsledky měli zveřejnit a vyhlásit.

Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích

Časopis pro první stupeň

Časopis pro první a druhý stupeň

Časopis pro druhý stupeň

Střední školy

Pod každou kategorií spadlo pět podkategorií

Titulky

Grafika

Obsah

Cena poroty

Celkové vyhlášení nejlepších časopisů

Soutěže se zúčastnila spousta časopisů ze všech čtrnácti krajů. Náš školní časopis získal Cenu poroty, jelikož číslo, které jsme do soutěže poslali, obsahovalo naši deskovou hru s názvem Projdi školou, a ta porotu zaujala. Ze 47 časopisů Konev obsadila dvacáté místo a pro redakční tým je to stále veliký úspěch.

Po skončení celé akce si redaktoři odpočinuli v místních kavárnách, navštívili Vánoční trh a prošli si zdejší obchody. Vlak s téměř hodinovým zpožděním dorazil v pět hodin a do Prahy přijel až okolo osmé hodiny večer a přivezl s sebou hned několik úspěchů pro časopis Konev...

Adéla Burianová, 9. A

Jak jsem vyrobil siloměr

Na fyzice nám pan učitel Stratil vysvětlil, z čeho se siloměr skládá a jak funguje

Jak ho vyrobit? Vystačil jsem si s tím, co jsem našel doma: špejli, gumičku a dnes už vzácné plastové brčko.

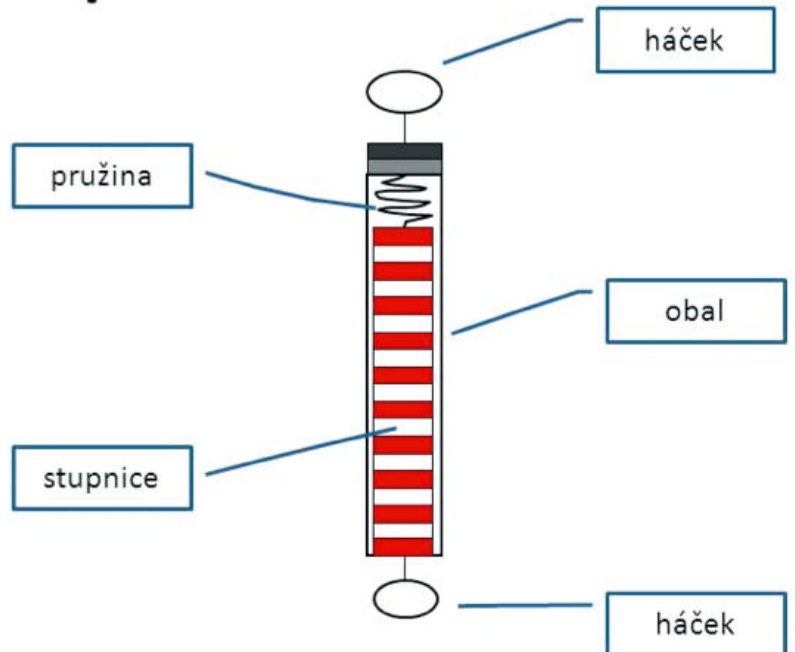
Na špejli jsem z gumičky udělal liščí smyčku, do brčka jsem udělal nůžkami otvor, protáhl jím gumičku.

Z fyziky víme, že $1 \text{ N (ňůtn)} = 100 \text{ g}$. Postupně jsem přidával závaží. Jak se gumička protahovala, udělal jsem na ní značky.

A nejjednodušší siloměr byl na světě!

Jakub Šprýsl, 7. A

Popis siloměru

Mokří válečníci

Beáta Hrdá, 6. D

„Už od dávných dob až do dnešních časů se traduje mezi námi kapry legenda. Ta vypráví o božské síti, která vyloví jen vyvolené kapří válečnický ze všech rybníků. Pomocí magického rituálu se pak stanou veliteli velryb, chobotnic a ostatních mořských živočichů v dalekých oceánech,“ promluvila kapřice Šupinka. Všichni učedníci si něco se vzrušením v očích povídali a já jsem se k nim chtěl přidat.

Ale pak jsem uslyšel: „Vousku, nezapomněl jsi snad na dnešní trénink? Jestliže se z tebe má stát válečník už za několik měsíců, měli bychom trénink urychlit.“ Byl to můj učitel Kaviár. Zjistil jsem, že se budeme učit zneškodňovat žábu, což je moje oblíbená činnost. Dnes mi to moc nešlo, protože jsem nemohl přestat myslet na Šupinčinu legendu. „Stát se velitelem mořských velryb a chobotnic? To musí být super!“ pomyslel jsem si. Ještě před spaním jsem se rozhodl, že budu tím nejlepším učedníkem a že se možná stanu i vyvoleným. Jak jsem řekl, tak jsem udělal. Každé ráno jsem osmkrát přeplaval rybník, hlтал jsem každé sousto informací, které Kaviár vyslovil, ochotně jsem pomáhal starším kaprům a lovil kdejakou havět' pro náš rybník.

Jednoho dne jsem šel na lov a spatřil něco neuvěřitelného. Byla tam síť, přesně jako v té legendě!

Neváhal jsem ani vteřinu a skočil do ní. Po chvíli se síť i se mnou začala zvedat.

Pocítil jsem nával nadšení a čekal jsem, co se bude dít dál. Najednou mě hodili do kádě. Než jsem se vzpamatoval, obklopila mě hromada dalších kaprů. Hned jsem poznal zástupce velitele bublinkového rybníka Ploutváka a moji pohřešovanou kamarádku Kapku.

Z myšlenek mě vytrhl pán v bílé legrační čepici, který řekl: „Potřebuju všechny vaše kapry ke štědrovečernímu rituálu v restauraci Na Molu.“ To bylo vše, co jsem potřeboval vědět. „Oni pro nás chystají už ten rituál. A ještě v božské restauraci Na molu!“ vykřikl jsem. Ostatní

kapři pána zřejmě také poslouchali, protože působili stejně nadšeně jako já.

„To je úžasné, že jo!“ ozval se kapr za mou ploutví.

Než jsem stihl odpovědět, objevili jsme se před tajemnou místností, do které pán s legrační čepicí vešel. Z místnosti se začaly ozývat hlasy: „Z těch bude dobrá kapří polévka, kapří řízek i kapří hranolky!“ Myslel jsem si, že jsou to naše budoucí velitelská jména, a tak jsem vyhrknul: „Zabírám si Kapří hranolek!“ Ostatní se také ozvali: „Ne, já budu Kapří hranolek. Já chci být Kapří polévka! A já Pečený kapr!“

Najednou se pán s legrační čepicí vrátil a zanesl nás do tajemné místnosti. Postavil nás k oknu a já se konečně rozhlédl. Místnost byla docela velká se spoustou bílých skříní, různých podivných kovových předmětů pověšených na háčcích podél stěn a s velkým stolem uprostřed. Pán v legrační čepici u něj něco dělal s velkým kovovým předmětem a za ním se na plotně vařila voda.

Pán postupně vytahoval jednoho kapra po druhém z kádě a prováděl s nimi na stole s tím předmětem rituál. Nebylo vidět, co tam dělá, ale nám to bylo jasné. Neskrývali jsme své nadšení.

Přál jsem si, aby si vybral i mě. Pomyslel jsem si: „Co když na mě nedojde a pošlou mě zpět do rybníka? Tohle je moje

šance a nesmím si ji nechat utéct. Prosím, ať si vybere i mě!“

„Ano, hurá, stanu se vyvoleným!“ vykřiknul jsem vzrušeně, když

mě pán s legrační čepicí vytahoval z kádě.

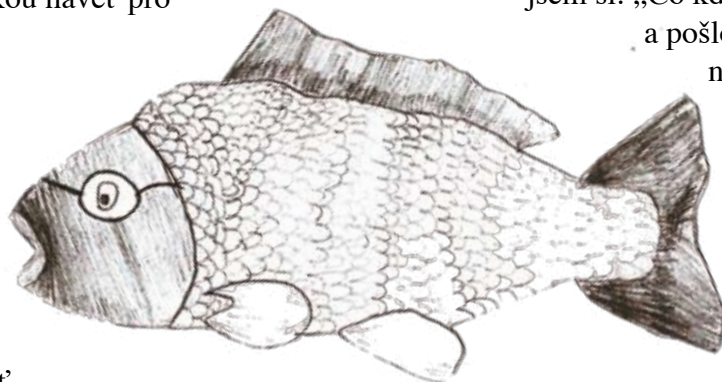
„Kapří polévka se letos vskutku vydařila. Pan kuchař je umělec, to se musí nechat,“ řekl pán ve sváteční košili poté, co odložil lžíci.

„Máš pravdu, Josefe,“ řekla paní po jeho pravici, „sama bych takovou neuvařila.“

„I ty kapří hranolky byly luxusní,“ ozvalo se dítě sedící proti nim.

„Už se těším, až přinesou ten kapří řízek,“ ozvala se nejmenší holčička u stolu.

„To je fakt,“ odpověděl tatínek, „vánoce bez kapra by nebyly to pravé.“

Jerom Maertens

Já: Ahoj Jerome, jaký děláš sport?

Jerom: Hraju fotbal za Spartak Kbely.

Já: Proč jsi si ho vybral?

Jerom: Protože tam mám kamarády a chtěl jsem být lepší ve fotbale.

Já: Baví tě fotbal a proč?

Jerom: Ano protože na trénincích je zábava a mám tam kamarády.

Jerom: Hraji tuto pozici teprve jeden a půl roku, takže mám co zlepšovat.

Já: Kolik bys dal svým spoluhráčům 1-10?

Jerom: 9/10 jsou kamarádky a je s nimi sranda.

Já: Nakonec a kolik bys dal fotbalu jako sportu bodů 1-10?

Jerom: 7/10 fotbal mě baví, ale myslím si, že v profesionálnímu fotbalu to není férový.

Já: Jakou hraješ pozici, proč jsi si jí vybral nebo ti jí vybral trenér?

Jerom: Hraji pozici levého nebo pravého záložníka, vybral to trenér, ale mě se líbí taky.

Já: Co je na tu pozici potřeba?

Jerom: Rychlost, kličky, umět nahrát, a střílet.

Já: Čeho chceš dosáhnout?

Jerom: Chtěl bych hrát lepší ligu.

Já: Jak dlouho hraješ fotbal?

Jerom: Hraji ho druhým rokem.

Já: Jak často máš tréninky?

Jerom: Většinou třikrát týdně.

Já: Máte nějaké soustředění?

Jerom: Ano máme většinou pět dní.

Já: Jaké na to potřebuješ pomůcky?

Jerom: Kopačky, sportovní oblečení, míč a chrániče na holeně.

Já: Ohodnot', jaké máte trenéry?

Jerom: Myslím si, že náš ročník má dobré trenéry.

Já: Ohodnot', jak dobře si myslíš, že hraješ?

ŠKOLNÍ VÝLET 7. C V POLICEJNÍM MUZEU

Po stopách pachatele

Hanuš Papoušek, Jan Batěk, 7. C

Ve čtvrtek 14. listopadu jsme byli s naší třídou 7. C v Policejním muzeu na interaktivní přednášce o daktyloskopii. Hned u vchodu nás uvítala milá paní recepční a poté jsme vešli do druhého patra. Nahoře na nás čekalo nemálo zataček, než jsme našli místo činu.

Po vstupu do hlavní místnosti byla v našich obličejích zaznamenána radost z místa, které bylo perfektně připraveno včetně obsahu pro nás. V místnosti bylo pět stanovišť, která již byla připravena. Čekali na nás lidé z Kriminálního ústavu Policie ČR. U prvního stanoviště nás přivítala paní, která nám ukázala a vysvětlila, jak vznikne otisk prstu. Následně jsme si to i vyzkoušeli.

Na druhém stanovišti jsme snímali otisky

prstů, na dlaních na prstech nohou a chodidlech.

Je druhou nejstarší metodou, kterou využívají kriminalisté dodnes pro identifikaci osob, a to nejen u živých, ale také mrtvých lidí.

Že každý z nás má jinou strukturu papilárních linií a nemůžeme se shodovat, takže jsme prostě jedineční, ale i díky kriminalistům a daktyloskopii identifikovatelní.

z hrnku za pomoci štětečku na speciální folii.

U třetího jsme si vyráběli kartu s našimi otisky všech deseti prstů. Poté jsme se přesunuli tam, kde to bylo, jak jsme se později shodli, nejzajímavější. Zjišťování pachatele: Kdo zabil pana učitele Dušana Hrazdíru??

Po náročném pátrání jsme se dokopali k výsledku. Celkové hodnocení je velice kladné. Moc jsme si to užili a děkujeme všem policejním příslušníkům, kteří pro nás připravili tento neobyčejný zážitek. Děkujeme moc.

Víte, že...?

Daktyloskopie je nauka o obrázcích papilárních linií vytvořených na vnitřní straně článků

Fotografie jsou od policistky

... aneb na čem jsme si mohli pochutnat?

Filip Ridzoň, Aneta Vostárková, 4. D

Při Vánočním jarmarku naše deváté třídy obsadily kuchyň, napekly, navařily a usmažily spousty dobrot, které jsme otestovali a ohodnotili, jak se jim povedly.

Řízky má skoro každý rád, hlavně ty měkký a přesně takové měla 9. C. Jedny z nejlepších řízků, které jsem kdy měl. 10/10 mňam!

Buchta od 9. A byla moc dobrá, zejména čokoládová poleva byla výborná a dáváme 11/10

9. B se překonala svými langoši. Musím se přiznat, že langoše moc nemusím, ale tohle bylo fakt podle mého gusta. Dáváme 11/10.

Letos měla 9. B palačinky hodně čokoládové, ale dobré. 11/10.

Podtrženo sečteno, ať jste si dali jakoukoliv pochoutku, kterou pro nás devátáci připravili, pochutnali jste si.

9. D měla také buchtu s čokoládovou polevou, a musíme říci, že taky byla výborná! Ta byla fakt dobrá! 12/10.

SPORTOVNÍ ÚSPĚCHY

Basketbal

Anna Lamošová, Ema Rezková, 5. D

Náš první basketbalový zápas v Junior NBA league v play-off se uskutečnil 5. listopadu v Kunraticích. Cesta do play off započala již na jaře roku 2024, kdy se naše družstvo vítězstvím v kvalifikační skupině dokázalo kvalifikovat do základní části ligy.

V Kunraticích jsme hráli tři zápasy a z toho pouze jeden jsme prohráli. Potom jsme měli odvetu se stejnými týmy a opět jsme nad všemi vyhráli. Tím jsme postoupili do semifinále play-off, které se hrálo v Plzni 19. listopadu.

Tam jsme jeli vlakem už v pět hodin ráno. Měli jsme kliku, že jsme ho stihli, protože autobus z Kbel měl zpoždění.

První zápas jsme bohužel prohráli a nepostoupili jsme do finálových bojů. Hráli jsme jen zápasy o umístění. Zde jsme také těsně prohráli a nepodařilo se nám vyhrát.

Naše škola se tak celkově umístila mezi 13. až 16. místem v České republice, což je i tak mimořádně skvělý úspěch.

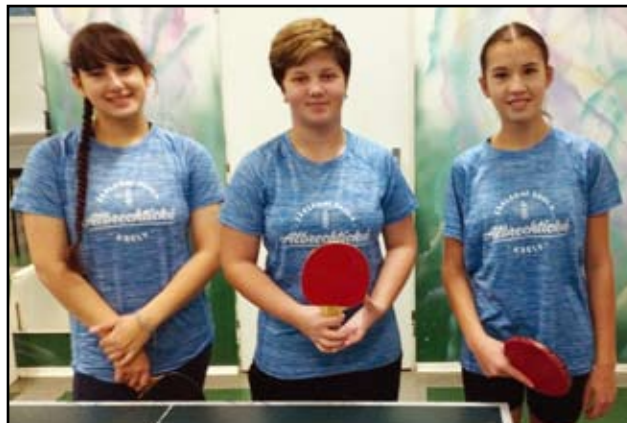
Na památku nám nechali dresy, a nakonec nám řekli, že jsme byli v televizi. Je nám líto, že příští rok nebudeme moct hrát naši kategorii.

Foto: Milka

Stolní tenis

Naše škola se zúčastnila turnaje ve stolním tenise v DDM Prosek 9. prosince (hrály holky) a 10. prosince (hráli kluci).

Dívčí turnaj se hrál ve 2 skupinách po 4 a na základě výsledků ve skupině následovaly zápasy o umístění. Ve skupině jsme prohráli se ZŠ Satalice, ZŠ E. Beneše a ZŠ Tupolevova. Následoval tak zápas o 7.- 8. místo a v něm holky prohrály po velkém boji 2:3 na zápasy se ZŠ Na Balabence. Náš tým ZŠ Kbel ve složení Julie Švecová 9. D, Miloslava Čverhová 9. B a Adéla Burianová 9. A tak obsadil konečné poslední místo. Přesto holkám děkuji za odvahu jít a reprezentovat naši školu na turnaji. Turnaj nakonec vyhrála ZŠ Tupolevova.

Kluci hráli systémem každý s každým, kdy každá škola odehrála 5 zápasů. My jsme dokázali 3 zvítězit a 2 jsme prohráli, což stačilo na konečné vynikající 3. místo. Turnaj vyhrálo Gymnázium Českolipská před Balabenkou. Naši školu k bronzu dovedli Jakub Herain 9. B, David Peňáz 9. D, Jakub Beneš 9. A a Vít Kovanda z 9. C. Klukům děkuji za perfektní výkony a vzornou reprezentaci naší školy.

Učitel TV ZŠ Kbel Miroslav Jíra.

ČEPS cup

Štěpán Kučera, 4.D

V pondělí 18. listopadu 2024 jsme vyrazili na okresní kolo florbalového turnaje ČEPS CUP. V Bublina Aréně se proti sobě postavily čtyři týmy z Prahy 9. Postoupit do krajského kola mohla jen jedna škola. První utkání jsme hráli proti ZŠ Generála Fajtla z Letňan. Utkání bylo velmi vyrovnané, ale po výhře 3:2 se mohl radovat náš tým. Další zápas jsme hráli proti ZŠ Eduarda Beneše z Čakovic, kterou jsme porazili vysoko 10:1.

Ve třetím utkání jsme nastoupili proti ZŠ Generála Janouška z Černého mostu, s těmi jsme si také poradili a vyhráli 5:3. Ve finále jsme se utkali se ZŠ Generála Fajtla. Opět to bylo velmi vyrovnané utkání, ale postup jsme si nenechali ukrást a po výhře 4:3 jedeme do krajského kola. Turnaj jsme si všichni moc užili.

Náš tým reprezentovali: Kryštof Sedlecký ze 3. C, Adam Mikloško ze 4. A, ze 4. D hráli Štěpán Kučera, Míky Hrouda, Tonda Moravec, Šimon Rejzek, Maty Koreňčík a Adam Kozler jako brankář, za 5. B hráli Maty Lehký a Filip Šelong, Alex Havlík z 5. D a Míky Čech z 5. E. Před krajským kolem musíme potrénovat. Už se na něj všichni moc těšíme!

Dobročinná sbírka na podporu vyplavené ZŠ a MS Brantice

Pro letošní Vánoční jarmark školní parlament schválil návrh dobročinné sbírky a to, že přispějeme 500,- za každou třídu vytopené Základní a Mateřské škole v Branticích. Částka byla minimální, ale pokud víme, jsou třídy, které přispěly víc, a dokonce jsme vybrali 7.068,- přímo na místě. Pokud nebude počítat dobrovolné dárce, kteří místo hotovosti rovnou poslali peníze na transparentní účet Bran-

tické školy, jsme přesvědčení, že každá koruna má smysl a že jsme všichni udělali dobrou věc.

Pokud vás naše charitativní sbírka minula a rádi byste pomohli, využijte prosím QR kód.

QR platba

Majitel účtu:

Základní škola a Mateřská škola Brantice, okres Bruntál, příspěvková organizace

Rekonstrukce ZŠ a MŠ z důvodu povodně 2024

Číslo účtu: 131-3117560267/0100

Měna: CZK

IBAN: CZ97 0100 0001 3131 1756 0267

SWIFT: KOMBCZPP

Lucie KALČÍKOVÁ

Liberec do toho!!!

Narodila se ve středu Liberce v paneláku blízko továrny LIPO (zkratka Liberecké poživatiny). Už v osmi letech věděla, že chce být paní učitelkou. Všichni, až na její rodiče a pár učitelů, říkali, že na to nemá, poněvadž je dyslektik.

Chodila na základní školu Sokolovská, kde měli bazén. Na druhém stupni měli úžasnou učitelku, se kterou dělali různé ekologické akce. Chtěla na střední pedagogickou školu a dostala se tam. Chodila na praxe do mateřské školy Začít spolu. Bavily ji předměty pedagogika, psychologie a dramaťák.

Následně začala studovat vysokou školu v Praze a tím leckoho překvapila. Spoluprac-

ovala s týmem pana profesora Hejného (odborník na didaktiku a matematiku) a do naší základní školy přišla kvůli vzdělávacímu programu „Začít spolu.“

Už tady učí 10 let a upozorovala, že se naše škola vyvíjí čím dál víc k lepšímu. Současně učí 5. D, což je její druhý kolektiv ve škole. Jejím přispěním učitelé dostávají drobné dárky od vedení školy. Měla dyslexii a teď učí pravopis! A to jen díky tomu, že se nevzdala.

Všimli jsme si, že paní učitelka o hodinách hodně říká „tak“. Chodí na sebeobranu, tančí latinské tance a má ráda lední bruslení. Má dvě dcery, které žijí tancem. Paní učitelka se nikdy nevzdává. Její motto je: „*Když sen je dostatečně veliký, tak na faktech nezáleží.*“

Nikol, Gabriela, Anna, Adéla, Nela, Ema, 5. D

Petr ŠEDA

Je třídním učitelem, zástupcem ředitelky školy a výchovným poradcem.

Vánoce jsou pro něj jedním z nejkrásnějších období v roce. Těší se na čas strávený s rodinou, na vůni cukroví a na radost v očích nejbližších, když rozbalují dárky. Je to čas, kdy můžeme zpomalit, odpočinout si a užít si společné chvíle.

Vánoční atmosféra ho vždy naplní pozitivní energií a připomíná mu, jak důležité je být s těmi, které máme rádi.

Být třídním učitelem 5. B pro něj znamená poslání a zároveň velká zodpovědnost.

Má skvělou třídu plnou talentovaných a zvědavých dětí. Snaží se je nejen vzdělávat, ale také podporovat v jejich osobním růstu.

Jako zástupce paní ředitelky školy spolupracuje a podporuje především tým jedinečných pedagogů 4. - 5. tříd. Jeho cílem je zajistit, aby učitelé měli všechny potřebné zdroje a podporu pro svou práci.

Vede metodická sdružení, je garantem projektů finanční matematiky a kromě výročních zpráv tvoří například školní vzdělávací program. Je to náročná, ale velmi naplňující práce, protože vidí, jak se naši žáci rozvíjejí a dosahují skvělých výsledků.

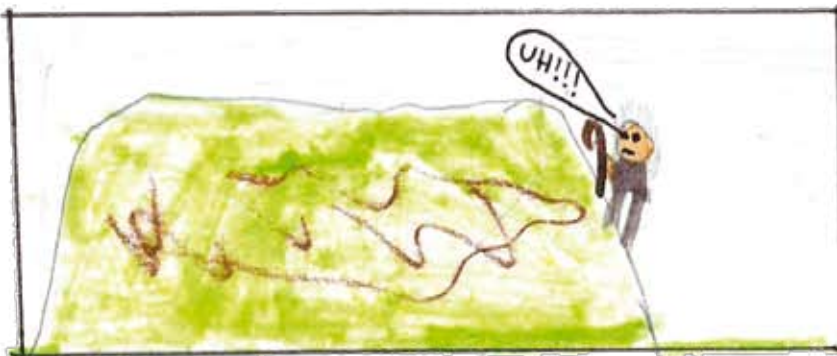
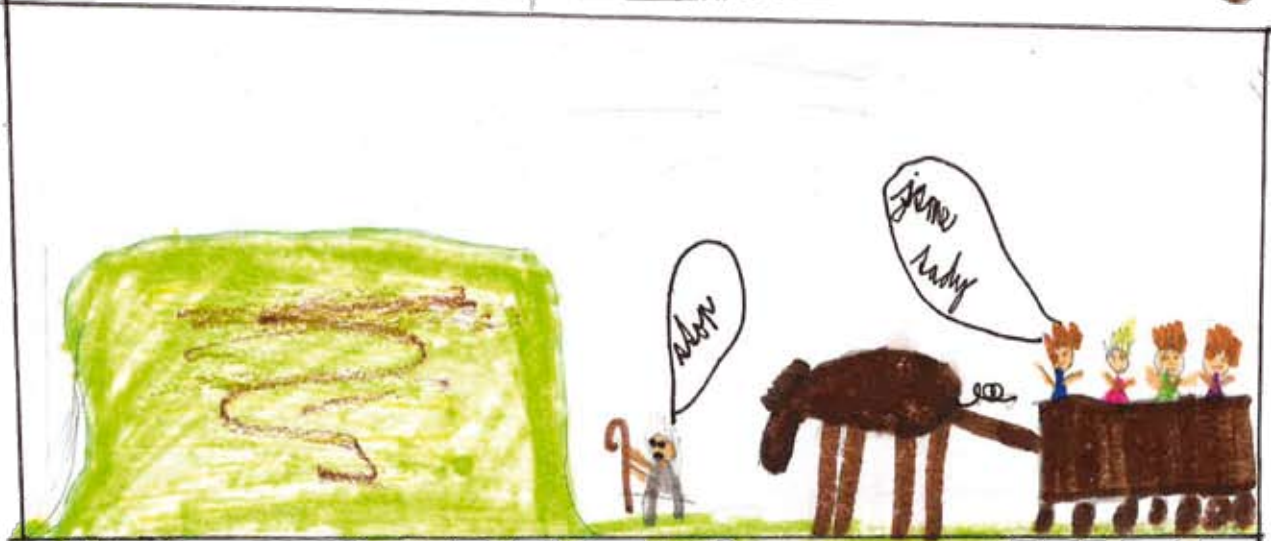
Jako výchovný poradce pomáhá žákům s výběrem škol a přihláškami na střední školy. Snaží se jim poskytnout co nejvíce informací a podporu, aby se mohli správně rozhodnout o své budoucnosti.

Petra a Denys, 7. B

Jah pradec Čech mařel Čechy.
by Miki a Kryštof 5.D

a tak Slováci se
obýdli v okolí Řípu.
Hlasný pradec se ten
dokonce pro sobě pojmenoval.

POVÍDKA NA POKRAČOVÁNÍ

Svět duchů

Darwinův dům - 7 část
Cornelie Arima Clarkstorm

Zvedla hlavu. Paní, procházející se naproti ní, se lekla tak, že se musela přichytit plotu a zabránit tak jistě bolestivému pádu na chodník. Abbie se rozběhla a nahlédla do Darwinovy ulice, z níž se zvuky ozvaly. V dálce viděla temný dům, stojící naproti tomu jejímu a pár metrů od něj...

Krev vytékala dveřmi nabouraného auta ještě dřív, než je záchranáři, kteří právě přijeli, vůbec stačili otevřít.

Siréna sanitky ji udeřila do uší, jenže ona ji neslyšela. Hlavou jí jako hrom duněla velká rána, způsobená nárazem. Stála tam bez hnutí a sledovala, jak se zaměstnanci záchranné služby snaží vyprostit těla z nabouraných aut. Dva záchranáři zrovna opatrně pomáhali vylézt muži středního věku, jehož tvář byla zmazaná od krve, která se mu linula z rány pod obočím a vytvářela několik různorodých řek červeného barviva. Jejich kolegové mezitím připravili nosítka, pomocí nichž pána dopravili do sanitky.

Majiteli auta, z jehož dveří se stále hrnula krev, však již pomoci nedokázali. Z vraku rozdrčených součástek právě vyprostiti jeho tělo, bledé a bezvládné. Mělo několik závažných zranění způsobených osudným nabouráním. Některé byly tak hluboké a velké, že Abbie musela odvrátit zrak. Podívala se za sanitku, dál do Darwinovy ulice... a potom ji uviděla. Stála před rozvrzanou brankou Darwinova domu.

Černá kápě jí padala přes obličej, takže mrtvý výraz, který by Abbie očekávala, kdyby se její oči střetly se ztracenými hlubokými mrtvými tůněmi, pro ni zůstal skrytý. Smrtka...

Abbie zůstala stát jako přikovaná na jednom místě neschopna jakéhokoliv pohybu, naopak postava se dala do chůze. Nedalo se rozpoznat, zda si uvědomuje přítomnost malého děvčete, jež se na ni bez možného pohnutí dívá. Záchranáři měli dost své práce, takže bytost kolem nich prošla bez povšimnutí. Abbiina oční víčka povolila a dívka zamrkala. Pomalu otáčela hlavu směrem, kterým postava kráčela.

Neznámá osoba v kápi nedržela v dlani kosu, namísto toho své paže nechávala volně viset podél těla. Okolo vrásčitých rukou se vlnily volné dlouhé černé rukávy. Tento hrůzu nahánějící člověk byl větší a hubenější postavy s nahrbenými zády. Hlavu schovanou pod kápi měl skloněnou. Tělo skrývající se pod tou dlouhou tmavou látkou patřilo muži, nikoli ženě. Nejednalo se tedy o smrtku.

Abbie celá zamrzla a roztrásla se zároveň, něco v jejím mozku začalo bolestivě pulzovat, když se okolím rozezněla další, tentokrát mnohem hlasitější a téměř sluch zabíjející rána.

Po sekundovém úleku se všichni přítomní co největší možnou rychlostí postavili na kraj ulice a vyhlédli z ní ven na hlavní silnici.

Všichni, kromě Abbie, jejíž starostí byl tajemný muž v kápi. Ten se neslyšitelným krokem blížil k mrtvému tělu, které záchranáři nechali kvůli neznámé ráně ležet na skládacích nosítkách. Chytl nebožtíka za ramena a stáhl ho dolů. Jeho bezvládné končetiny se vlekly za ním, jak ho muž v kápi táhl neznámo kam.

Tělo za sebou nechávalo krvavé stopy, které však okamžitě smyl začínající déšť. A když se záchranáři za nechápavých komentářů o náhlé ráně, jež se ozvala z neznáma, vrátili zpět k nosítkům a sanitce, mrtvola byla pryč a muž v kápi s ní...

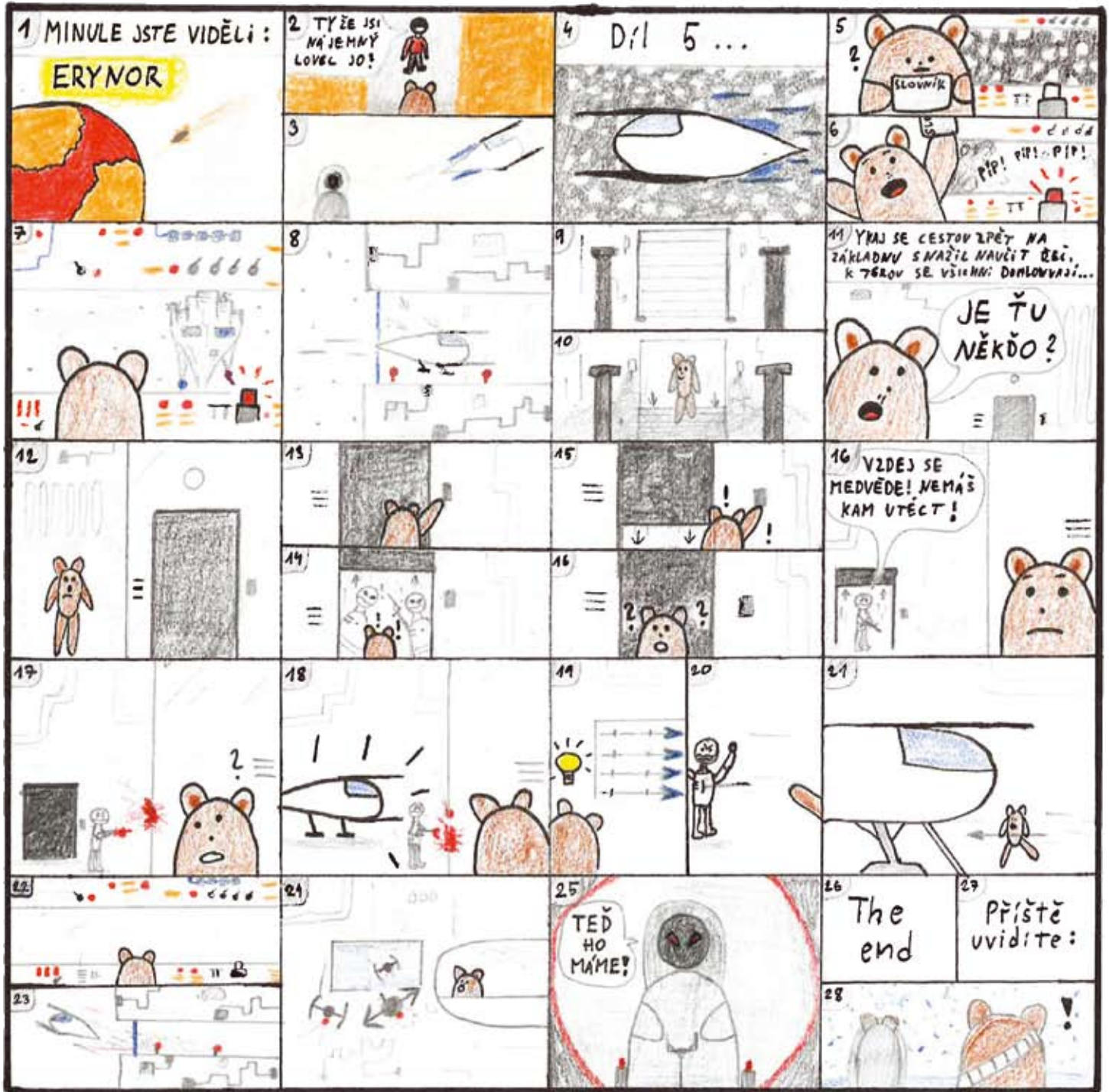
*Pokračování
příště*

Ewocový pilot Tony

Díl 5. Past

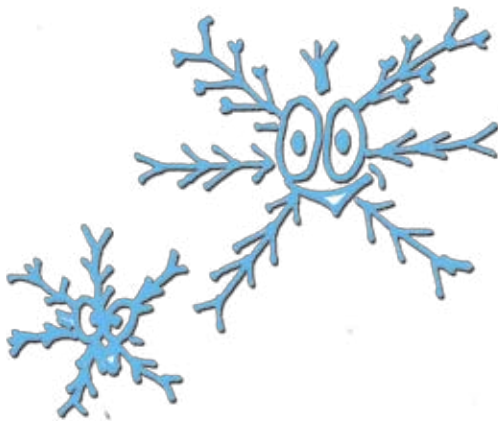
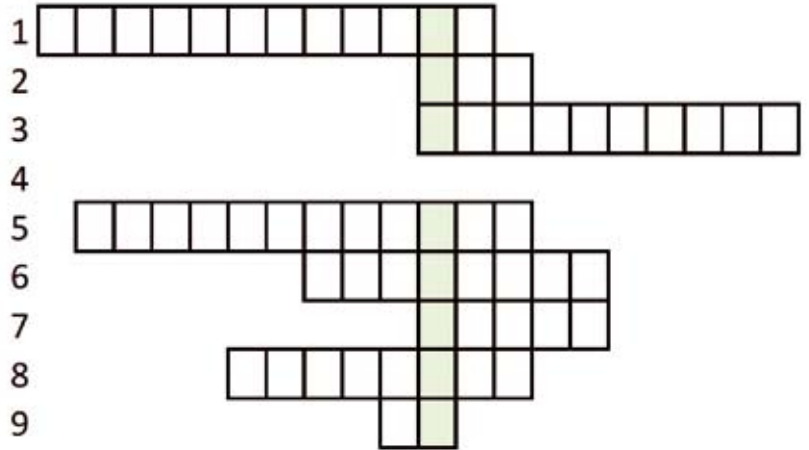

Antonín Rybář, kdysi 9. D, nyní středoškolaák

Připravili jsme si pro vás na dlouhé Vánoční večery trochu toho luštění! Pokud hřebenovku rozlousknete, stačí nám výsledek tajenky poslat na email casopis@skola-kbely.cz, nebo ho vhodit do schránky u krčku staré budovy, jak se jde do tělocvičny. Správné odpovědi budou slosovány a vítěz obdrží „Zlatou konvičku!“. Uzávěrka soutěže je 5. února 2025.

Letí dvě vložky a jedna povídá: „... ..?“

1. V jaké ulici sídlí naše škola ?
2. Chodíte do školy rádi?
3. Jaké má paní učitelka Lucie Ajchlerová nové příjmení?
5. Kam chodíte (většina z nás) na oběd?
6. Jaké stejné příjmení mají dvě učitelky na druhém stupni?
7. Jaký předmět učí Miroslav Jíra?
8. Jaký učitel je zakladatel KONVE?
9. Jaká je zkratka Základní školy?

Kristýna Maňasová, Gabriela Švecová, 6. D

Staň se dopisovatelem KONVE!

Chtěli byste se podělit o své literární, fotografické nebo grafické práce, které si píšete nebo malujete do šuplíku? Pošlete nám váš text nebo obrázek na email casopis@skola-kbely.cz, případně ho vhod'te do schránky v přízemí u schodiště vedle kabinetu tělesné výchovy, třídní učitelé nám vaše díla také předají. Můžete publikovat pod svým jménem, nebo jako anonym (bez jména) nebo pod pseudonymem - uměleckým vymyšleným jménem. *Chcete mít přehled o každém novém čísle a předplatit si KONEV? Stačí poslat na redakční email své jméno a třídu, a vždy, když KONEV vyjde za tebou dojdeme a budeš mít přednostní možnost si KONEV koupit jako první.* **REDAKCE**

Tiráž: časopis KONEV (šKOLA NEní Vězení) vydávají žáci a žákyně Základní školy Praha-Kbely. Redakce Časopisu KONEV se schází vždy podle potřeby v logopedně. Kontakt: casopis@skola-kbely.cz. Na tomto čísle se podíleli: **Filip, Aneta, Pavel, Cornelié, Natálie M., Gabriela, Adéla, Kristýna,**

Petra, Denys, Beáta, Jerom, Daniel, Nela, Emma, Anna, Niki, Áďa a další.
Externí dopisovatelé: Bety, Emma, Antonín, Zdeněk. **DTP a vedení kroužku:** Dušan Hrazdíra. Autorské příspěvky si necháváme, na vyžádání je vracíme zpět. *Děkujeme Spolku rodičů a přátel školy za výraznou pomoc při výrobě čísla, díky které časopis mohl spatřit světlo světa.*
 Číslo 3/V vyšlo v prosinci 2024. Foto a kresby archiv časopisu.

